

Silav li giyanê Uzun

Dîlan Zivingî

Weke tê zanîn ku , mirin hertim mirin e , eger bi çi rengî û li kîjan deverê dibe bila bibe , tenê mirin heye bi çûk û bêdengî derbas dibe , û mirin jî heye bi êş , keser , hesret û valahiyeke mezin li şûn xwe dihêle ! vêca jî , nûça mirina rewşenbîr û nivîskarê mezin Mihemed Uzun bi êş û jan belav dibû , dûr , nêzîk , çûk û mezin tev berketiyên wî bûn , heyf û mixabin ku , mamoste Uzun di nîvê temenê xwe de , di -11-10-2007- an li nexweşxaneyê jiyana xwe ji dest da. Bêgûman mirina kesên mina mamoste û nivîskarê mezin ziyaneke pir mezin ji milletê kurd re ye , ma kî nizane ku , mamoste Uzun lehengê romana kurdî ye wisan jî,wî ji bo armanc û çanda kurdî li beramberî çiqas sal cefa û meşexte dîtiye .Lê tu carî, ji ya xwe nemaye hêvî , armanc ,êş û serpêhatiyên gelê kurd di riya berhemên xwe re dengê xwe bilind kiriye , wisan jî ew nivîskarê mezin û hêja ku, bi pir zimanan berhemên xwe weke sermiyan ji me re hêştine , lewre jî , em tev îro deyndarê wî ne . Pêwîste ku , em bi kurtahî jiyana nivîskarê zindî ji xwendevanên hêja re diyar bikin : Mehemed Uzun di sala -1953-an de li Sêwregê li kudistana Tirkiyê hatî dinê , di sala -1977-an de çû Swêdê, wî berhemên xwe bi kurdî , Tirkî û Swêdî nivîsandine . Uzun rêvabriya Yekîtiya Nivîskarên swêdê kiriye , û di pena Navneteweyî de xebitye, Endamtiya Yekîtiya Rojnamegerên Swêdê û Dinyayê kiriye . Nivîsên wî li gelek cihan hatine weşandin .

Li ser berhemên wî " Ronî Mîna Evînê , Tarî Mîna Mirinê "û "Nar

çîçeklerî" [kulîlkên Hinarê] di bihara 2001ê de li Dadgeha Ewlekariyê ya dwleta Stenbolê derbare wî de doz vebû, lê di dawiyê de berat kir . Di heman sale de xelata Yekîtiya Weşangerên Tirkiyeyê ya Azadiya Ramanê girt. Ji bilî vê xelata edebiyatê ya Enstîtuya Weşangerên Tirkiyeyê ya Azadiyê Torgny Segerste ditû .Di sala 2002yan de jî xelata Akademiya Swêdê ya bi navê Stîna –Erik Ludreberg wergirtî .

Uzun di sala 2006an de, bi nexweşiya qansêrê hesiye .Li Swêdê, li dewletên Yekbûyî yên Amarîkayê [DYA] hat dermankirin lê fêde sûd neda , encama wê yekê di 13.6.an 2006an de berê xwe dide Amedê û li 11.10.2007an dice dilovaniya xwedê . Hin ji brhemên wî evên jêrî ne :

-Tu Roman ,1985an. - Mirina kalekî Rind , Roman , 1987 . - Siya Evînê , Roman , 1989 . -Rojek ji rojên Evdalê Zeynikê ,Roman , 1991. - Despêka Edebiyata kurdî , Lêkolîn , 1992. - Mirina Egîdekî , Helbest,1993 –Hêz û bedewiyeta pênûsê , cerbandin, 1993. -Bîra Qederê Roman , 1995. –Ziman û Roman, Hevpeyvîn , 1997- Bir Dil Yaratmak Hevpeyvîn –bi Tirkî , 1997 –Hawara Dîcleyê , Roman , 2001 . û h.w.d .

Li dawî, dixwazim ji xwendevanan re bibêjim ku, bêgûman nivîskarê mezin û hêja Mihemed Uzun, ewê her û her di hiş û dilan de zindî bimîne , û bila serê hemû xwedî, meriv ,dost, heval,û gelê kurd tev saxbe , hêvî û armancên me ji berketiyên wî ew e ku zariyên mamostê mezin Mihemed Uzun li ser riya bavê perwerde bimînin